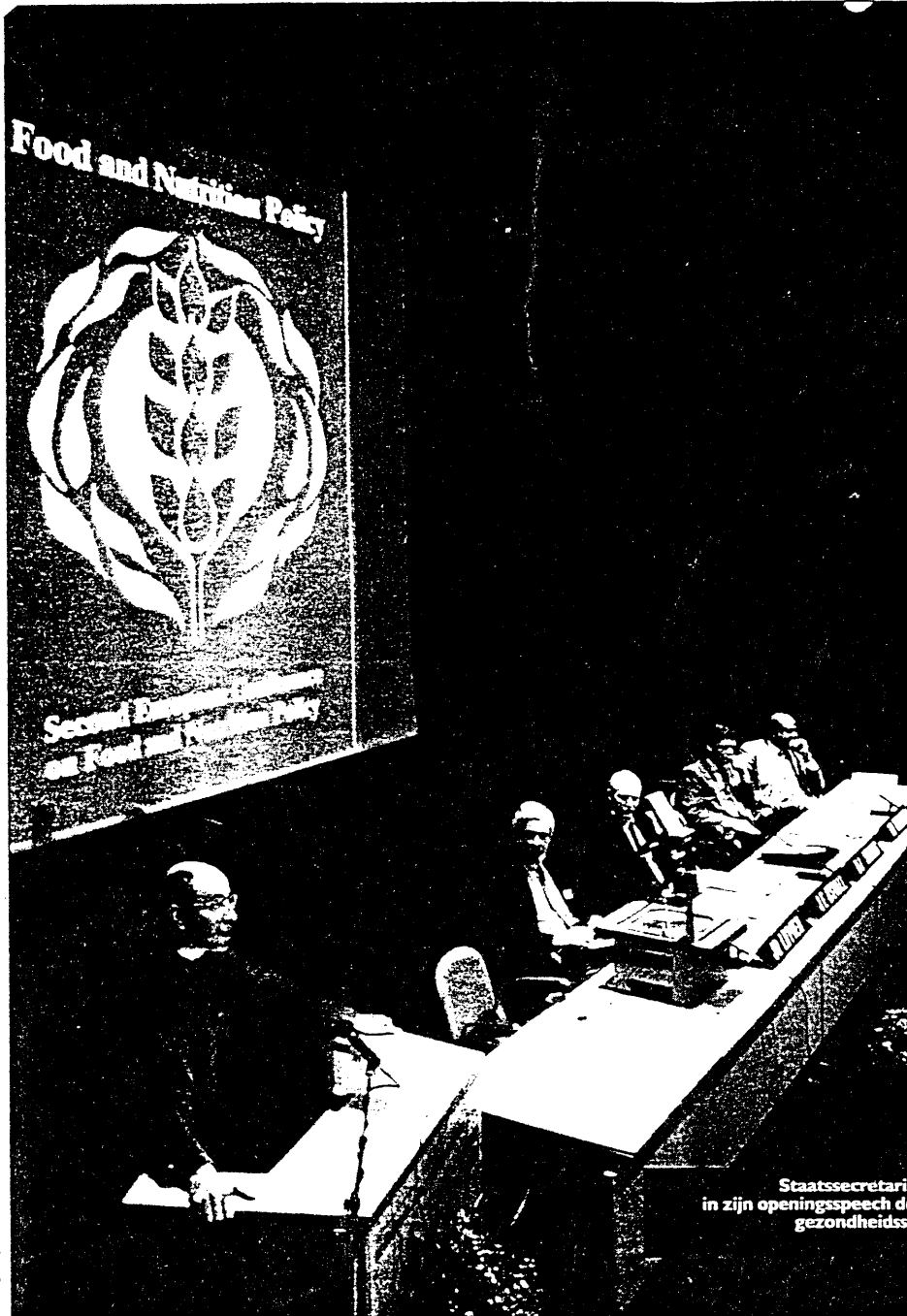

Lucas v.d. Hooven
Schonckstr. 24 ; 6531 ck - Nijmegen

Trefpunt
080-566727

Staatssecretaris Simons benadrukte in zijn openingspeech de relatie tussen de voedsel- en gezondheidssituatie van mensen

Foto Jacques van Velzen

Tweede Europese Voedsel- en voedingsbeleidconferentie

De meeste Nederlanders eten en drinken onbekommerd. In de loop van de jaren ontwikkelt ieder zo zijn eigen vaste voedingspatroon. Ze drinkt de een bijvoorbeeld zijn koffie 'met alles erop en eraan' en de ander geheel zwart. In ieder geval staat vast dat wij te vet eten en teveel suiker in ons voedselpakket hebben.

TREFPUNT
1992 ; nr. 9 ;
p. 10-11.

Langer leven door verstandiger eten

Het beïnvloeden van voedingspatronen bleek genoeg aanleiding om een tweede internationale bijeenkomst van deskundigen bij elkaar te roepen. De eerste succesvolle conferentie vond plaats in Budapest in 1990. Deze bijeenkomst kwam vooral op initiatief van de Wereld Gezondheids Organisatie (WHO) tot stand. Deze organisatie stelt in haar nota 'Ge-

zondheid voor het jaar 2000' nadrukkelijk het belang van voeding voor de gezondheid vast.

De huidige bijeenkomst is een vervolg hierop en werd georganiseerd door het ministerie van WVC. TNO-voeding te Zeist en het Europese bureau van de WHO, gesteund door het ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij.

Doel van de studiedagen vormde de uitwisseling van ideeën en ervaringen over het opzetten en uitvoeren van een voedsel- en voedingsbeleid. Steeds meer overheden gaan over tot het formuleren van een dergelijk beleid, aangezien het de kwaliteit van het bestaan bevordert en de sterfterisico's vermindert. Reeds zeven landen stelden een beleidsplan op, waaronder Nederland en Zweden.

Deze tweede Europese voedselconferentie telde bijna 200 deelnemers uit 31 landen. Staatssecretaris Simons van WVC opende de conferentie.

Nederlands beleid

De staatssecretaris benadrukte in zijn openingsspeech de relatie tussen de voedsel- en gezondheidssituatie van mensen. Juiste voeding voorkomt vele ziekten, naast niet-roken en voldoende lichaamsbeweging.

Consumentenonderzoek toont aan, dat veel mensen zich bewust zijn van de noodzaak tot goede voeding. Tegelijkertijd vinden zij de aanwezigheid van chemische verbindingen in etenswaren en belangrijk gezondheidsrisico.

Het opstellen en uitvoeren van een voedingsbeleid vormt dus een essentieel onderdeel van een preventief gezondheidszorgbeleid. Het Nederlandse parlement nam dan ook het voorgestelde voedingsbeleid in 1984 aan. De uitgangspunten voor een dergelijk beleid vormen de veiligheid van het voedsel en het bevorderen van gezonde eetgewoonten.

Sinds 1984 ondernam Nederland allerlei activiteiten om aan het voedingsbeleid uitvoering te geven. Een allereerste stap ertoe vormde het verzamelen van gegevens om doelstellingen en prioriteiten op te stellen. Er ontstond een voedseldata-bestand, met gegevens over voedingsstoffen in levensmiddelen. Tevens ondervroeg men in 1987 een representatieve groep Nederlanders naar hun consumptiepatroon. In 1992 zal een dergelijk onderzoek weer plaatsvinden. Op grond van het onderzoek uit 1987 en de publicatie 'Richtlijnen voor een gezonde voeding' van de Voedingsraad werd de beleidsprioriteit vastgesteld. De vetreductie blijkt uit gezondheidsoogpunt het meest relevant te zijn. In vier jaar tijd hoopt men de consumptie met 10 procent te verminderen. Om dat mogelijk te maken, formeerde de staatssecretaris samen met Landbouw, Natuurbeheer en Visserij een stuurgroep voor gezonde voeding. De leden van het comité bestaan uit vertegenwoordigers van de overheid, de preventieve gezondheidszorg, de consumenten-organisaties, de voedingsindustrie en detaillisten. Daarnaast werd het Voedingscentrum in Den Haag opgericht waarin diverse organisaties op het terrein van de voeding zijn gehuisvest.

Een dergelijk voedingsbeleid kan niet los staan van allerlei internationale ontwikkelingen. De EG speelt een toon-

aangevende rol op het gebied van wetgeving, die een vrije en veilige interne markt beoogt te realiseren. De EG en de WHO zouden een stimulerende rol op het voedingsbeleidsterrein kunnen vervullen. De EG zal zich daarbij beperken tot een coördinerende rol ten aanzien van de basisprincipes van een gezonde voedingspolitiek. Daarnaast zal de EG de uitwisseling van activiteiten op dit gebied door lidstaten kunnen bevorderen. Ondanks al deze inspanningen meent de staatssecretaris dat „wij nog maar pas begonnen zijn om onze voedingssituatie te verbeteren en er nog een lange weg is te gaan.”

Eetgedrag

Tijdens de conferentie hielden de deelnemers zich met een groot aantal thema's bezig, gericht op de bevordering van gezonde voedingsgewoonten. Zo bespraken zij mogelijkheden om het eetgedrag van consumenten te veranderen. Dit gedrag is vooral sociaal en cultureel bepaald. Europeanen eten bijvoorbeeld nogal eens te vet of te veel. Op termijn kan dat allerlei gezond-

nationaal beleid dient men van een gezonde keuze uit te gaan. Daardoor zal er een vraag naar andere producten ontstaan. Deze veranderingen kunnen een weerlag op het milieu veroorzaken. Om aan die veranderende keuze tegemoet te komen dienen producenten, handelaren, media, consumenten- en gezondheidsorganisaties meer samen te werken. Dit nationale voedingsbeleid zou dergelijke maatregelen internationaal moeten afstemmen. Daarbij zou men dan ook rekening willen houden met de voedselproductie in de ontwikkelingslanden.

Het door de EG gevoerde landbouwbeleid, tenslotte, heeft een grote invloed op onze voedselkeuze. Gezondheidsoverwegingen zouden meer bij de formulering van een dergelijk beleid betrokken moeten worden.

Toekomst

Enige Europese landen, zoals Noorwegen en Nederland, formuleerden een officieel voedingsbeleid. In veel andere landen ontwikkelt men activiteiten op dit terrein. De Oost-Europese landen

De Hollandse pot moet de komende vier jaar minder vet worden

heidsklachten teweeg brengen, zoals verhoogde bloeddruk en hartklachten. Een gedegen inzicht naar de effecten van de voedingsvoorlichting op het eetgedrag ontbreekt. Wel bestaat er een trend naar individuele voorlichting. Daarbij staat voorop, dat de gezonde keuze ook de eenvoudigste dient te zijn. Het etiket kan bij het maken van deze keuze een belangrijke informatiebron zijn. Heldere informatie met betrekking tot bijvoorbeeld het vetgehalte hiervoor een vereiste. Bij het formuleren van een

staan nog aan het begin van een dergelijke ontwikkeling. Voor hen is het uitwisselen van ervaringen van groot belang. De voortzetting van deze Europese uitwisseling zal waarschijnlijk in 1995 in Noorwegen plaatsvinden.

Lucas van der Hoeven